24/05/2023

Άγιος Γαβριήλ ο διά Χριστόν σαλός: Τι Χριστιανοί είστε εσείς που δεν πιστεύετε τον αναστημένο Χριστό;

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

Άγιος Γαβριήλ, ο διά Χριστόν σαλός και Ομολογητής (1929-1995).

Αξιοπερίεργο είναι το γεγονός ότι ενώ τα κρατικά όργανα [επί Σοβιετικής Ένωσης] τον χλεύαζαν και τον περιέπαιζαν [τον άγιο Γαβριήλ τον διά Χριστόν σαλό και Ομολογητή], ο Κύριος είχε ενσταλάξει στις ψυχές τους τέτοιο φόβο και δέος, που αναρωτιούνταν τι είδους άνθρωπος ήταν ο π. Γαβριήλ.

Κι εκείνος τους απαντούσε: «Τι χριστιανοί είστε εσείς που δεν πιστεύετε τον αναστημένο Χριστό; Αν δεν είχε αναστηθεί, τι Τον ήθελα εγώ τον πεθαμένο Ιησού;

Τρελοί ήταν οι απόστολοι που μαρτύρησαν γι’ Αυτόν; Τον δικό σας, τον Λένιν, που κείται πεθαμένος σαν σκύλος, ποιος τον θέλει έτσι; Κι εγώ με τη θεία πρόνοια βρίσκομαι εδώ, για να σωθούν ψυχές, και πρέπει να κηρύττω».

Οι υπάλληλοι του κράτους άρχισαν σιγά σιγά να ζητούν κρυφά συγχώρεση και να ανησυχούν, ρωτώντας ο ένας τον άλλον, μήπως ο π. Γαβριήλ ήταν θυμωμένος μαζί τους.

Στο τέλος τον δίκασαν με βάση τον κώδικα 72 «περί αντισοβιετικής προπαγάνδας».

Όταν στο μεταξύ τον είχαν μεταφέρει από την απομόνωση στο κελί με τους άλλους κρατουμένους, αυτοί στην αρχή δεν του φέρονταν καλά. Κάποιος μάλιστα πήγε και να χειροδικήσει εναντίον του, αλλά ο π. Γαβριήλ τότε σηκώθηκε και άρχισε να προσεύχεται.

Οι κρατούμενοι, βλέποντάς τον να γονατίζει και να προσεύχεται με υψωμένα τα χέρια στον ουρανό, απόρησαν αλλά και φοβήθηκαν. Όλοι ζήτησαν να τους συγχωρέσει.

Η ενάρετη συμπεριφορά και ο μελίρρυτος λόγος του π. Γαβριήλ συγκίνησε τις σκληρές καρδιές των συγκρατουμένων του.

Διηγείται ο ίδιος: «Το πρωί σηκωνόμουν νωρίς, σκούπιζα, έπαιρνα τον κουβά της τουαλέτας και τον έβγαζα έξω. Ύστερα με μια βρεγμένη πετσέτα σφουγγάριζα.

Δεν απέφευγα τίποτα. Οι ληστές με κοίταζαν με απορία. Από την ψάθα της σκούπας είχα φτιάξει κι ένα σταυρό και προσευχόμουν, και με αυτόν έκανα κήρυγμα σε όλους τους κρατουμένους.

Πολύ γρήγορα αρχίσαμε να προσευχόμαστε όλοι μαζί. Μοιραζόμασταν και τις δουλειές. Μόλις έπιανα τη σκούπα, την άρπαζαν οι καημένοι από τα χέρια μου, λέγοντας:
– Τις δουλειές όλες θα τις κάνουμε εμείς. Εσύ μόνο να μας μιλάς.

Κάποιος που με γνώριζε είπε πως ήμουν ο αδελφός του «Δικέφαλου», τον οποίο αγαπούσαν και λίγο προτού συλλάβουν κι εμένα πέθανε μέσα στη φυλακή άρρωστος. Οι κρατούμενοι τότε πέταξαν από τη χαρά τους. Με τη χάρη του Θεού με αγάπησαν τόσο, που έλεγαν ότι δεν ήθελαν να αποφυλακιστούν και να με αποχωριστούν».

Απόσπασμα από το βιβλίο, ο «Άγιος Γαβριήλ ο διά Χριστόν σαλός και Ομολογητής».

Πηγή: pemtousia.gr (Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)